

Р Е Ш Е Н И Е №103

гр. Перник, 07.06. 2013 год.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично заседание на девети май две хиляди и тринадесета година в състав:

СЪДИЯ: Емилия Иванова

при секретаря Т.М.***, като разгледа докладваното от съдията адм. дело №385 по описа за 2012 година на Административен съд – Перник, за да се произнесе, взе предвид следното :

Производството е по реда на чл.156, ал.1 от ДОПК, във връзка с чл.4, ал.1 от ЗМДТ.

Образувано е по жалба на „***” ЕООД, със седалище и адрес на управление: гр.Перник, ул.Станционна”, №6, представлявано от инж.В.В.*** – управител срещу ревизионен акт №6/28.08.2012 г. издаден от Гл.експерт „МДТ” при Община Перник и потвърден изцяло от Кмета на Община Перник. Жалбата е срещу част от установените задължения на дружеството, а именно:

за данък недвижими имоти за периода от 01.01.2009 г. до 31.12.2011 г. относно недвижим имот находящ се в гр.Перник, кв.В. Левски, представляващ УПИ II, в кв.151а, по плана на гр.Перник;

за данък недвижими имоти за периода от 01.01.2009 г. до 31.12.2011 г. относно недвижим имот находящ се в гр.Перник, кв.Твърди ливади, представляващ УПИ II, в кв.164а, по плана на гр.Перник

за такса битови отпадъци за втори етаж от сграда, находяща се в гр.Перник, кв.Твърди ливади, който има характер на жилищен

за такса битови отпадъци за периода 01.01.2009 г. до 31.12.2011 г. за недвижим имот представляващ Автогара Перник, по отношение на поддържане чистотата на обществените територии.

В подробните мотиви на подадената жалба се твърди, че РА е незаконосъобразен поради съществено нарушение на административно производствените правила, същият е немотивиран в частта, с която е установена такса битови отпадъци. Освен това се поддържа твърдение, че акта противоречи на материалния закон.

Въз основа на изложените твърдения в жалбата и приложените по делото писмени бележки се иска отмяна на РА №6/28.08.2012 г. в обжалваната му част.

Претендира се присъждане на разноски, съгласно приложен списък според изискването на чл.80 от ГПК.

Главен експерт отдел “МДТ” при Община Перник, уведомени за съдебното заседание не явява и не изразява становище по оспорването.

Кметът на Община Перник, чрез процесуалният си представител оспорва жалбата. Според мотивите изложени в съдебно заседание от 09.05.2013 г. ревизионният акт е издаден при спазване на материалния закон и процесуалните правила на ДОПК. Правилно са посочени дължимите суми и периодите, за които са начислявани. Въз основа на твърденията си моли жалбата да бъде отхвърлена, а ревизионният акт потвърден като правилен и законосъобразен.

Административен съд - Перник, след преценка на събраните по делото доказателства, становищата на страните и проверка на оспорвания ревизионен акт, намира за установено следното:

Жалбата е процесуално допустима - подадена е от лице, което пряко е засегнато от издадения и обжалван ревизионен акт, с правен интерес от оспорването.

Спазен е срока по чл.156, ал.5 от ДОПК.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

В глава XIV от ДОПК са регламентирани способите за установяване на данъци и задължения за осигурителни вноски, като за местните данъци и такси съгласно препращащата разпоредба на чл.4, ал.1 от ЗМДТ, са приложими както предварително установяване, което се осъществява с акт за установяване на задължения по данни от декларация по чл.107, ал.3 от ДОПК, така и установяване, което се осъществява с изготвяне на ревизионен акт по чл.108 от ДОПК.

В настоящия случай е проведено ревизионно производство, което е приключило с издаване на РА, по смисъла на чл.108 от ДОПК. Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК, съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като проверява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Ревизионното производство е започнало със издаването на заповед №3/05.04.2012 г. от Началник отдел „МДТ“ при община Перник, с която е възложено извършването на ревизия на „***“ ЕООД за периода от 01.01.2009 г. до 31.12.2011 г. и обхваща задълженията на дружеството от данък недвижими имоти, данък върху превозните средства и такса битови отпадъци. Заповедта за възлагане на ревизия съдържа всички реквизити по чл.113, ал.1 от ДОПК и е връчена на управителя на дружеството, като за това обстоятелство е оформена разписка.

Ревизията представлява съвкупност от действия на компетентните органи по приходите, които в конкретния казус са насочени към установяване на задължения от местни данъци и ТБО. Осъществена е в предвидения тримесечен срок от датата на която е връчена заповед № 3/05.04.2012 г., като по този начин е спазено изискването на чл.114, ал.1 от ДОПК.

За установените задължения е изготвен ревизионен доклад №6/19.07.2012 г. Съдържанието на доклада е в съответствие с изисквания посочени в чл.117, ал.2 от ДОПК. На 01.08.2012 г. ревизионния доклад е връчен на управителя на дружеството, лично срещу подпис. В срока по чл.117, ал.1 от ДОПК, с вх.№12/ММО-899/14.08.2012 г., е подадено възражение с приложени доказателства от представителя на ревизираното лице.

Със заповед № 13/01.08.2012 г. на Началник отдел „МДТ“ е определил компетентен орган за издаване на ревизионен акт.

С РА № 6/28.08.2012 г., административният орган е определил общо дължими задължения за ДНИ, данък върху превозните средства и ТБО за периода от 2009 до 2011 г., на „***“ ЕООД. Установените задължения са общо в размер на 35 731.87 лв., в това число : данък върху недвижимите имоти – 12 021.94 лв. и лихва за просрочие 1 424.33 лв.; такса битови отпадъци 9 202.94 лв. и лихва за просрочие 811.46 лв. и данък върху превозни средства 9 875.98 лв. и лихва за просрочие 2 395.22 лв.

Срещу РА във законоустановения срок е постъпило възражение вх.№ 12/СЛУ-6913/24.09.2012 г. от ревизираното дружество пред компетентния орган – Кметът на Община Перник. Възражението е подадено в предвидения 14 дневен срок по чл.152, ал.1 от ДОПК и е разгледано според установените процесуални правила. Със заповед №1616/11.10.2012 г. на Кмета на Община Перник е възложена тематична проверка във връзка с твърденията при обжалването по административен ред, че дружеството не

дължи ДНИ, тъй като недвижимите имоти за които е начислен се използват „непосредствено за експлоатационни нужди на обществения транспорт”. Събрани са писмени доказателства, които според решаващия орган налагат извода, че не е налице хипотезата на чл.24, ал.1, т.13 от ЗМДТ и дружеството не може да бъде освободено от заплащане на ДНИ.

Като неоснователни са били преценени от Кмета на Община Перник, в качеството му на решаващ орган по чл.155 от ДОПК и възраженията по отношение начина на определяне и начисляване на ТБО.

С решение изх.12/СЛУ 6913-1/01.11.2012 г., въз основа на предоставените му законови правомощия съгласно чл.155, ал.2 от ДОПК, Кметът на Община Перник е потвърдил изцяло установените задължения с РА №6/28.08.2012 г.

От установената по-горе фактическа обстановка съдът намира, че обжалваният ревизионен акт е издаден от компетентен по смисъла на чл. 118, ал. 2 и чл. 119, ал. 3 ДОПК орган по приходите, а решението на горестоящия орган - от решаващия орган по чл. 152, ал. 2 ДОПК. Същите са мотивирани от правна и фактическа страна. В хода на ревизията не са допуснати съществени процесуални нарушения - такива, че ако не бяха допуснати, административният орган би стигнал до други правни изводи.

Материалната законосъобразност на изложените от ревизиращите органи мотиви съдът следва да провери по повод на осъществявания в настоящото производство съдебен контрол. Основните възражения в жалбата са за:

1. данък недвижими имоти /ДНИ/ за периода от 01.01.2009 г. до 31.12.2011 г., касаещ недвижим имот, находящ се в гр. Перник, кв. "В. Левски", представляващ УПИ II в кв.151а по плана на гр. Перник, като е уточнено, че се касае за гаражите в имота;

2. данък недвижими имоти за периода от 01.01.2009 г.-31.12.2011 г., касаещ недвижим имот, находящ се в гр. Перник, кв."Твърди ливади", представляващ УПИ II, в кв. 164а, по плана на гр. Перник, като е уточнено, че се касае до сервизите в този имот; като се посочва, че неправилно не е приложена разпоредбата на чл.24, ал.1, т.13 от ЗМДТ.

Съдът намира, че твърденията за необлагаемост на описаните недвижими имоти са несъстоятелни. Условието за прилагане на разпоредбата е имотите да се използват непосредствено за експлоатационни нужди на обществения транспорт. Поради тази причина от заплащане на ДНИ е освободена сградата и терена на автогарата. Освободеният имот се ползва непосредствено за функционирането на обществения транспорт. Критерии за освобождаването е не обстоятелството, че дружеството осъществява транспортна дейност, а факта че конкретния обект собственост на това дружество се ползва за осъществяване на обществен транспорт като дейност по обслужване на населението, която не е свързана със конкретния собственик, който също изпълнява транспортна дейност.

По отношение на имотите, за които се иска прилагане на привилегията по чл.24, ал.1, т.13 от ЗМДТ не е налице функционалната зависимост на осъществяването на обществения транспорт от характера на ползване на имотите. По отношение на отдадените под наем на трети лица части от имотите собственост на дружеството не следва да се коментира относимостта на разпоредбата. Освен това при обжалването е уточнено, че се иска освобождаване от данък само за гаражите, работилниците и други помещения, които са свързани с поддръжката на автомобилния парк. Дори по отношение на тези помещения свързани с обслужването на превозните средства на „***” ЕООД не следва да се прилага нормата на чл.24, ал.1, т.13 от ЗМДТ. Поддържането в изправност на МПС, собственост на жалбоподателя и тяхното обслужване не са част от функционирането на обществения транспорт. Това е

задължение на превозвача, който той осигурява за собствена сметка като търговец и участник в търговския оборот, в широк смисъл на понятието.

Друго възражение на жалбоподателя в частта на РА, който касае установен ДНИ е свързано с обстоятелството, че не е извършена проверка дали втори етаж от имот, находящ се в гр. Перник, кв. "Твърди ливади" се ползва като жилищен или като нежилищен. В този смисъл е направено възражение при обжалването по административен ред, в смисъл, че за имота е начислил ТБО като за нежилищен /производствен/ имот, а е следвало да я начисли като за жилищен.

С Протокол №4А/16.10.2012 г. на Община Перник е установено че на вторият етаж от сградата се намират апартаменти, които са отдадени под наем и се използват за жилищни нужди. На управителя на дружеството е указано да подаде коригираща декларация в този смисъл.

От експерта назначен по делото беше установено изрично в съдебно заседание, че имота е деклариран като нежилищен. Няма подадени декларации за корекция, дори след указанията на административния орган. С други думи дори към настоящия момент втори етаж от имот, находящ се в гр. Перник, кв. "Твърди ливади", според информационния масив на отдел "МДТ" е нежилищен /производствен/. В този смисъл актовете в ревизионното производство отразяват заявеното от дружеството жалбоподател, като не може в негова полза да бъде ценено бездействието му да подаде коригираща декларация.

По размера на таксата битови отпадъци следва да се съобрази, че възраженията се отнасят за следните имоти:

Съгласно чл.62 от ЗМДТ, таксата се заплаща за услугите по събирането, извозването и обезвреждането в депа или други съоразения на битовите отпадъци, както и за поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване. Несъстоятелни са твърденията на процесуалния представител на жалбоподателя, че по отношение на Автогараа Перник липсват доказателства да е включена в районите за почистване възложени с договор №18/26.09.2005 г. на „***“ ЕООД. Автогарата по своята функция е свързана с осъществяване на обществен транспорт, с други думи е обществена територия и не е необходимо да бъде включена изрично в списъци, графици и отчетни протоколи, за да се поддържа чистотата ѝ. От разпита на свидетелите по делото, както този поискан от жалбоподателя, така и този на ответника се установи, че за територията на автогарата са поставени на три места контейнери за смет. Там се изхвърля боклука дори при почистването на отпадъците от административната сграда /вж.свидетелските показания на С. С.***/. Нещо повече при обилни валежи и затлачване на терена, обилен снеговалеж и залежавания се търси съдействие от Община Перник. Установи се, че района на автогарата се обслужва с приоритет, като се съобразява важната обществена функция на имота.

За доказване недължимостта на плащането, по делото са представени 7 бр. фактури, от които четири за 2009 г., две за 2010 г. и една за 2011 г. С оглед периода, който е обхванат от ревизията приложените фактури установяват 30 курса с машини и около 10 часа работа с фадрома, които налагат извод, че почистването осъществено за сметка на „***“ ЕООД е свързано с инцидентни нужди и не замества предоставяната услуга от Община Перник. От приложените доказателства не може да се направи и извод дали осъществената услуга се отнася точно за имота по отношение на който се претендира освобождаване. Уточнение в този смисъл има само във фактура №0000004404/08.08.2011 г., но то е вписано на ръка и не е ясно от кого е направено. Това дописване макар да не е направено по надлежния ред дори да се приеме за достоверно не променя отбелязаното по горе, че липсват доказателства чистотата на територията на Автогара Перник да се е поддържала единствено и само от търговското

дружество жалбоподател. В хода на съдебното производство не се събраха доказателства от които по безспорен начин да се установява, че от страна на Община Перник не е извършвала която и да било дейност включена в ТБО.

Съобразявайки изложените по горе мотиви, решаващият състав намира, че обжалвания ревизионен акт е и материално законосъобразен, тъй като с него правилно са определени, както размерът на задълженията за данък върху недвижимите имоти, така и на тези за таксата за битови отпадъци. Правилно е определен и размерът на дължимата лихва за забава при заплащането на тези задължения.

На основание чл. 143, ал. 3 от АПК, в тежест на жалбоподателя са направените от разноси в производството в размер на 1800 лв., представляващи хонорар за изработване на експертиза и заплатено възнаграждение за един адвокат.

Водим от горното, състав на **Административен съд – Перник**,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „***“ ЕООД, представлявано от В.А.В.***-управител, със седалище и адрес на управление: гр.Перник, ул.Станционна, №6, срещу Ревизионен акт №6/28.08.2012 г. издаден от Гл. експерт отдел „МДТ“ при Община Перник, потвърден изцяло от Кмета на Община Перник в качеството му на решаващ орган по чл.152, ал.2 от ДОПК във вр.с чл.4, ал.5 от ЗМДТ.

ОСЪЖДА „***“ ЕООД, представлявано от В.А.В.***-управител, със седалище и адрес на управление: гр.Перник, ул.Станционна, №6 да заплати на Община Перник сумата от 1800 лв., представляваща разноси в производството.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ:/п/